

ЗЕМЯТА Е РАЙ

Земята ли? Та тя е рай,
съ небе отъ слънце озарено.
Днесъ радоститѣ нѣматъ край—
отъ радостъ тръпнемъ възхитени
и смѣхъ отеква въ дивенъ хоръ:

— Ха-ха-ха-ха . . .

— Хо-хо-хо-хо . . .

Отидешъ въ крайния кварталъ
и въ каль затъналъ до колѣни,
на пукъ на всѣка беднота,
ти виждашъ тамъ деца засмѣни
и чувашъ блика въ кършенъ хоръ:

— Ха-ха-ха-ха . . .

— Хо-хо-хо-хо . . .

Предъ тебъ изпрѣчва се бордей
съ прозорци, съ книга облепени.
Тамъ мжжъ презъ день, презъ два яде,
но тъй се смѣе вдъхновено,
че ти подземашъ съ него въ хоръ:

— Ха-ха-ха-ха . . .

— Хо-хо-хо-хо . . .

Преминешъ въ тѣзъ, въ онѣзъ села
и твоятъ слухъ, като антена,
долавя веселия гласъ
на люде въ мжката блажени
и гръмва пакъ край тебе въ хоръ:

— Ха-ха-ха-ха . . .

— Хо-хо-хо-хо . . .